

Hiller István napirend előtti felszólalása

Címe: „Az oktatáspolitikáról”

2011. november 02.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak!
Tisztelt Ház!

A kormány hosszas huzavona után elfogadta az oktatásügy alapvető törvényeinek koncepcióját, és az a tervük, hogy a parlament, az Országgyűlés elé hozzák a közoktatási, illetve a felsőoktatási törvény szövegét is. Ezzel párhuzamosan folyik a következő évi költségvetés tárgyalása, érdemes tehát, ahogy az idő hozta, párhuzamosan megsejtelni és megfigyelni, hogy mindazok a tények és elképzelések, amelyek különböző koncepciókban az oktatásügy terén a kormány révén napvilágra kerültek, tükröződnek-e abban a fő keretben, a költségvetésben, amely a számok nyelvén fejezi ki jó esetben azt, amit szövegszerűen egy-egy szakpolitikai törvény.

Föl kell tenni még előtte a kérdést, hogy van-e olyan ügy, van-e olyan gondolat, amely a különböző törvényeket, a különböző szakpolitikai törvényeket összeköti, ami a felsőoktatási koncepció, illetve a felsőoktatási leendő törvényszöveg, a közoktatási koncepció és a közoktatási törvényszöveg között fennáll. Ha figyelmesen átolvassuk, azt mondhatjuk, hogy igen, ilyen kapcsolat van. Ez az összefüggés, ez a kapcsolat pedig nem más, mint hogy minden koncepciójuk, minden törvényszövegük szűkíti az oktatáshoz való hozzáférés jogát, szűkít, korlátoz, és megnehezíti, hogy tanuljunk.

Kérem szépen, engedjék meg, hogy három konkrét ügyet említsek. A felsőoktatásban csökkenteni fogják az államilag finanszírozott hallgatói helyek számát, és emelik a költségtérítés összegét. Ennek az az eredménye, önök azt akarják, hogy kevesebben tanuljanak a magyar felsőoktatásban. Ha lebontjuk a költségvetés számait, ez azt jelenti, hogy két év alatt a jelenlegi 370 ezer hallgatóból 240 ezer magyar főiskolás és egyetemista marad, és akik pedig tanulnak, nem kevesebbért, hanem lényegesen több pénzért tehetik ezt. Önök 2008-ban elcipeltek az urnákhoz 3 millió embert, 3 millió embert a népszavazáshoz, most meg vergődnek, nem tudják, hogyan oldják meg a felsőoktatás finanszírozását, tízmilliárdokat vonnak ki onnan, pedig minden felmérés szerint, akinek van diplomája, könnyebben talál munkát, akinek van diplomája, nehezebben veszíti el a megszerzett munkahelyét.

A második szempont, hogy a közoktatási törvény szerint önök csökkentik a tankötelezettség korhatárát, saját maguk között is hónapokon keresztül vitatkoztak, hogy 15 vagy 16 évre, a jelenlegi variáció szerint 16 évre. Ez azt jelenti, tisztelt Ház, hogy évente 12-15 ezer magyar fiatalról, a legszegényebbek, a leghátrányosabb helyzetűek közül 12-15 ezer magyar lányról és fiúról veszik le a kezüket úgy, hogy

azt mondják, nem érdekel bennünket a sorsotok. Azt mondják, hogy így előbb bevezetik őket a munka világába. De hát kérdelem én, ki hiszi ezt el? Ki hiszi azt el ebben az országban, hogy valaki képesítés, szakképzés, szakképzettség nélkül előbb jut munkahelyhez, mintha tanul. Ez a törvényrész szégyen, felelőtlenség, magyar fiatalok ezreinek sorsát hosszú távon teszi tönkre.

A harmadik szempont, hogy hol van az oktatási elképzelések alapja a költségvetésben. Azt hallhattuk, hogy minden tanár többet fog keresni az önök tervei szerint. Hol van ez a költségvetésben? Sehol nincs. Azt lehet látni, hogy a költségeket és a kötelezettségeket emelik, pénzük pedig az ellentételezésre a költségvetés szerint sehol nincs, egy fillér nincs. Fellövik a várakozásokat az éjig, és nincsen pénzük ahhoz, hogy ezt teljesítsék. És mindezt ahogy teszik, tulajdonképpen minden érintettből azt váltja ki, hogy a véleményük szerint az érdekegyeztetés sehol nincs, önök becsmérlik az oktatási szakszervezeteket, önök becsmérlik a magyar diákságot, és közben észre sem veszik, hogy harmadszor dobják vissza, és nem hallgatják meg a felsőoktatás vezetőinek kérését, ami odavezet, hogy olyan személyek, akik eddig támogatták önöket, a diákokkal együtt tiltakoznak.

Azt kell mondjam, hogy ez a törvény menthetetlen, ennek egy jó sorsa van, ha visszavonják. Mi ezt szeretnénk, fogadják meg, vonják vissza.